

Retorn a l'infern primigeni

Tot és possible d'Elizabeth Strout. Edicions de 1984
Traducció d'Esther Tallada. 288 pàg. / 17,80 €

JOAN GARÍ / ARA LLEGIM / 18-11-2017

En la novel·la *Em dic Lucy Barton* (Edicions de 1984 / Duomo, 2016), Elizabeth Strout dibuixava amb gran mestria la relació entre una dona i la seua mare mentre la primera es refeia d'una apendicitis mal curada al llit d'un hospital de Nova York. Mare i filla eren originàries d'Amgash (Illinois). Els Barton van ser una família pobra que es coïa en el caldo de la misèria moral de l'immens rerepaís que s'estén entre Nova Anglaterra i Califòrnia. Lucy no va superar mai els traumes d'una infantesa dissortada, enmig de la caixa dels trons que suposava la vida amb

un pare traumatitzat per les vivències de la guerra a Europa i una mare ostantge de les seues pròpies rareses. En la penombra de l'habitació d'hospital, mentre a fora pampalluguejava la ciutat que no dorm mai, Lucy i sa mare reviuen la seua penosa història i, per primera vegada, s'arborà entre elles un indicati de relació possible, mentre la primera, que s'ha refugiat en l'escriptura per fer front a les seues múltiples inseguretats, no deixa de fer-se una pregunta fatídica: “¿com ens ho hem de fer per no sentir-nos inferiors a ningú altre?”

Ara, en el recull de contes *Tot és possible*, Strout reprèn la munió de personatges que havien brollat espontàniament en la conversa maternofilial, començant per Tommy, el conserge de l'escola, que deixava que Lucy es quedara després de classe per estudiar a l'escalfor dels radiadors. De sobte, el món d'Amgash es fa present en el que té d'un escenari embrutidor, la trampa perfecta on Lucy Barton no va voler tornar més. Però en el relat *Germana*, Lucy no pot evitar retornar, dèssset anys després d'haver-ne fugit, al seu lloc natal. Allí l'esperen els seus germans, Pete i Vicky. L'experiència és completament decebedora. Lucy té un atac de pànic mentre Vicky rememora obsessivament aquella infantesa desolada de tots tres, i no té més remei que demanar als seus germans que la porten a Chicago.

Aquella seguretat que havia conquistat -precàriament- als anys d'escriptora a Nova York de sobte cau a plom. La ferida del passat, que no s'havia tancat mai, comença a supurar de nou. Tot un món d'infortuni i malastrugança es fa present com el primer dia i Amgash es revela un parany tan perfecte com Tupelo (Mississipi), aquell altre cul del món on havia nascut l'any 1935 Elvis Presley. El Rei del Rock és sovint citat en tots dos llibres, perquè els personatges s'hi senten estranyament emmirallats: també Elvis procedia de la *white trash*, la classe baixa blanca que, suara, ha portat Donald Trump a la presidència dels Estats Units.

Ara Lucy ja no tornarà. En carn pròpia, ha après definitivament la lliçó.